



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 711/2015
12.08.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милунке Цветковић, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.М., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ 308/15 од 04.08.2015. године, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Чачку К бр.795/13 од 20.01.2015. године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр.18/15 од 03.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 12. августа 2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ 308/15 од 04.08.2015. године и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажним решењем Основног суда у Чачку К бр.795/13 од 20.01.2015. године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр.18/15 од 03.03.2015. године повређен закон у корист окривљеног В.М. у смислу члана 438. став 1. тач. 1.) и 7.) у вези са чланом 224. ст. 3, 4. и 5. у вези члана 57. став 1. Законика о кривичном поступку.

Образложење

Решењем Основног суда у Чачку К бр.795/13 од 20.01.2015. године, обустављен је кривични поступак против окривљеног В.М. због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, по приватној тужби сада покојне Н.Н.1 од 07.11.2013. године.

Решењем Вишег суда у Чачку Кж1 бр.18/15 од 03.03.2015. године, одбијена је као неоснована жалба Н.Н.2, изјављена против решења Основног суда у Чачку К бр.795/13 од 20.01.2015. године.

Против наведених правноснажних решења, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости КТЗ 308/15 од 04.08.2015. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1.) и 7.) ЗКП у вези са чланом 224. ст. 3, 4. и 5. ЗКП у вези члана 57. став 1. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 101/11, 121/12, 32/13, 45/13 и 55/14), са

предлогом да Врховни касациони суд донесе пресуду којом ће усвојити захтев и утврдити да је побијаним решењем повређен закон у корист окривљеног В.М. у смислу члана 438. став 1. тач. 1.) и 7.) ЗКП у вези са чланом 224. ст. 3, 4. и 5. ЗКП у вези члана 57. став 1. ЗКП.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио је списе предмета, са правноснажним решењем против којег је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Према стању у списима, Основни суд у Чачку је решењем К 795/13 од 20.01.2015. године обуставио кривични поступак против окривљеног В.М. због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, по приватној тужби сада покојне Н.Н.1 од 07.11.2013. године, налазећи да су у конкретном случају, а како је то наведено у образложењу, испуњени услови из члана 422. тачка 1.) ЗКП, јер је наследник – правни следбеник покојне приватне тужиље Н.Н.1, Н.Н.2, обавестио суд да преузима поступак против окривљеног због наведеног кривичног дела по протеку рока од 3 месеца од смрти приватне тужиље, што по оцени првостепеног суда значи да у предметном кривичном поступку нема захтева овлашћеног тужиоца, односно да постоји околност која трајно искључује кривично гоњење.

Поступајући на овај начин, побијаним решењем Основни суд у Чачку учинио је битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тач. 1.) и 7.) ЗКП у вези са чланом 224. ст. 3, 4. и 5. ЗКП а у вези са чланом 57. став 1. ЗКП, а што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца. Исту повреду закона, учинио је и Виши суд у Чачку, као другостепени, обзиром да наведену битну повреду одредаба кривичног поступка није отклонио, већ је решењем Кж1 бр.18/15 од 03.03.2015. године одбио као неосновану жалбу Н.Н.2, сина покојне приватне тужиље Н.Н.1, која је изјављена против првостепеног решења.

Наиме, одредбом члана 57. став 1. ЗКП, прописано је да, ако оштећени умре у току рока за давање изјаве о преузимању кривичног гоњења или за подношење предлога за кривично гоњење, односно у току поступка – његов брачни друг, лице са којим живи у ванбрачној или каквој другој трајној заједници живота, деца ... могу у року од три месеца после његове смрти дати изјаву да преузимају гоњење или поднети предлог, односно дати изјаву да остају при предлогу.

Одредбом члана 224. став 3. ЗКП, прописано је да се час или дан када је достављање или саопштење извршено, односно у који пада догађај од када треба рачунати трајање рока, не урачунава у рок, већ се за почетак рока узима први наредни час, односно дан, те да се у једном дану рачуна 24 часа, док се

месец рачуна по календарском времену. Ставом 4. истог члана, прописано је да се рокови одређени по месецима, односно годинама, завршавају протеком оног дана последњег месеца, односно године, који по свом броју одговара дану када је рок отпочео, а ставом 5. тог члана, прописано је да ако последњи дан рока падне на државни празник или у суботу или у недељу, или у неки други дан, када државни орган није радио – рок истиче протеком првог наредног радног дана.

Из списка предмета – из извода из матичне књиге умрлих, утврђује се да је приватна тужила Н.Н.1 умрла дана 16.10.2014. године. Син приватне тужиле Н.Н.1, Н.Н.2, као правни следбеник оштећене, дана 19.01.2015. године, непосредно је предао суду поднесак са изјавом да преузима гоњење против окривљеног В.М.

Према закључку првостепеног суда, који је и Виши суд у Чачку, као другостепени, прихватио као правилан, правни следбеник приватне тужиле дао је изјаву да преузима гоњење против окривљеног и предложио наставак поступка по протеклу преклузивног рока од 3 месеца од смрти приватне тужиле, налазећи да је овај рок истекао дана 16.01.2015. године, а из ког разлога је кривични поступак против окривљеног и обустављен обзиром да првостепени суд закључио да у конкретном случају нема захтева овлашћеног тужиоца и да то надаље значи да постоји процесна околност која трајно искључује кривично гоњење против окривљеног.

Виши суд у Чачку овакав став првостепеног суда у потпуности је прихватио као правилан, уз образложење да је првостепени суд правилно утврдио да је тромесечни рок за преузимање гоњења у конкретном случају истекао 16. јануара 2015. године позивајући се на одредбу члана 224. став 4. ЗКП, уз закључак да када су у питању рокови одређени на месеце – дан у који пада догађај од кога треба рачунати рок (у конкретном случају смрт приватне тужиле) не урачунава се у рок, али да то не значи да се почетни дан не броји, већ се тај датум (у конкретном случају 16 дан у месецу) понавља и на крају рока и то као последњи дан рока, изводећи надаље закључак да је истеком дана 16.01.2015. године, обзиром да је приватна тужила умрла 16.10.2014. године, истекао период у коме је остављена могућност да се конкретна процесна радња предузме од стране правних следбеника оштећене.

Међутим, по оцени Врховног касационог суда, овакав закључак не може се прихватити као правилан.

Ово због тога што рок одређен на дане почиње наредног дана од дана када је наступила околност од које се рок рачуна, сходно одредби члана 224. став 3. ЗКП, те и рок у смислу члана 224. став 4. ЗКП почиње наредног дана од дана у који пада догађај од када треба рачунати трајање рока, што у конкретном случају, имајући у виду да је дан смрти приватне тужиле био 16.10.2014. године, значи да рок од 3 месеца за давање изјаве о преузимању гоњења отпочиње првог наредног дана сходно члану 224. став 3. ЗКП, дакле 17.10.2014. године, а не 16.10.2014. године, како то погрешно закључују и првостепени и другостепени суд. Како је изјава правног следбеника оштећене Н.Н.1, њеног сина Н.Н.2, предата суду дана 19.01.2015. године, а што је био и први наредни радни дан, обзиром да

је последњи дан рок падао у суботу, то је по оцени Врховног касационог суда изјава о преузимању гоњења у конкретном случају предата у року од 3 месеца после смрти оштећене, а у смислу одредбе члана 57. став 1. ЗКП, у вези са чланом 224. став 4. ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суда је оценио да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основан, те утврдио да је решењем Основног суда у Чачку К 795/13 од 20.01.2015. године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр.18/15 од 03.03.2015. године учињена повреда закона у корист окривљеног В.М., не дирајући у правноснажно решење против којег је захтев поднет.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 3.) ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.